RODIČE A DĚTI.

Napsal Karel V. Reis.

DŘÍNŮV JÓZA.

Paní Karolině Světlé.

Dokončení.

"Co pak dneska tak naspěch?" ptal se ho trudovitý sluha, který po vesnicích roznášíval obsílky.

"Mám co jednat!" Józa drsně odsekl a hnal se k přednostovi.

Po malé chvíli vycházel zardělý a všecek se chvěje.

"Tak už to máte v pořádku?" ptal se ho sluha.

Józa se naň zahleděl a dal se do sípavého smíchu.

"Povídala mi včera holka, že nemám rozum, ale nemám z toho světa, nemám! Já Čech, táta Čech, dědek Čech, pradědek Čech, mámy všecky — a teď chce Němec do našeho baráku a jde to, všecko jde na světě! Jděte se tam zeptat, ještě se člověku vysmějou!"

Vykřikuje jednotlivá slova, smál se, až se sípavě rozkašlal. Šandu hodil na ramena, a trakař hrkal po dláždění.

"Blázníte, Dřínе," volal za ním sluha, "kam pak jedete, vždyť jste teprva přijel!"

Józa ujížděl, jakoby ho honili.

"Ale ještě tam není — ještě tam není — přijde-li přec, já se na tu nepravost dívat nebudu!" kázal cestou.

Lidé hleděli udiveni, co se to dnes do starého dalo....

Slunce planulo na bledé obloze, sněhová kora se leskla a na stromech visely celé provazce jiní z ranní mlhy.

Dřín jeda již po pláni k lesu, zastavil, sundal šandu a třepaje pravicí, křičel: "Já to poslouchat nebudu, to ať si nikdo nemyslí — když nemám v baráku být doma, ať tam teda nejsem —"

A zase kolečko hvízdalo a hrkalo po tvrdých kořenech a zmrázkách....

Toho pondělka Manča vrátila se do baráku až k deváté hodině.

"No, vy jste si dnes pobyla," vítala ji Březinka, "ani nedbáte, že tatínek ještě nepřijel. Už se mi skoro zdá, že má trochu pravdu, běháte jako splašená!"

Manča vběhla do světnice — ale postel stála neodestlána.

"Inu, povídám, nevrátil se," bublala stařena.

"Snad se mu, pro Krista Pána, něco nestalo?" zasténala Manča a vyletěla z baráku. Překlusavši celou ves dolů, pustila se proti vodě; ptala se každého, koho viděla, ale počtu Dřína nikdo nespatřil.

Letěla ze vsi. Měsíc plál plným světlem, celý dolík tonul v modravé jeho záři, v níž skláněly se zachumelené chalupy a jemně se rýsovaly sněhem a jiním lasnaté větve stromů na zahradách a kolem řeky.

Doběhla až ke kříži, ale otce nepotkala.

Na pasece i na vztýčených stromech starého lesa jenjen jiskřilo; dole pod skloněnými, obtěžkanými větvemi bylo hluboké ticho, plné divných stínů.

Dále se Manča bála; stále se ohlížejíc vracela se k baráku....

V úterý k desáté hodině ranní zastavil se u Dřínova baráčku zástup lidí.

Ouhlířský krejčí Seykora vezl naložený, širokým pytlem pokrytý trakař, vedle něhož kráčel panský hajný.

Z baráku vyletěla Manča jako vyjevena.

"Tuhle vám vezeme tatínka, je chuďas jako roubík, hajný ho našel pod smrkem, klečel a uvázanou šandu měl kolem krku!"

Návsí pronikl úpěnlivý pláč.

Krejčí Seykora vzal mrtvého Dřínova Józu a jako chlapce nesl jej do baráčku. Výminkář Vích, vzlykaje až se mu brada třásla, klusal za ním.

"Pro Ježíše Krista, tatínku, snad jste to neudělal k vůli mně?" nad lože křičela Manča.

"Bože, Bože, kdyby to viděla nebožka," skuhrala Březinka.

V síni i na zápsi stály zástupy lidí.

"Inu, prachsajraj, kdo by si byl tohle pomyslil! Zrovna jsem mu dodělal nové boty, vždycky před vánocemi si na ně přivezl a zaplatil hned. Co ho to, lidičky, napadlo, co ho to napadlo!" vypravoval švec Mikula a modrým šátkem utíral si velké slzy, jež se mu v hlubokých vráskách koulely.

"A já mu došila tenhle pár košil, taky si je napřed zaplatil," vzlykajíc povídala kulhavá švadlena Filomena a tlukouc berličkou, drala se do světnice.

"Ale je ho, lidičky drobeček, nesl jsem ho jako pírko," duse se, chřčel Seykora. "Je tomu nějakých čtrnáct dní, co jsem ho potkal, a to byl ještě jako čimbuk — teď ho je trošíček, učiněný trošíček."

"Najednou začal chátrat —"

"Jo, jo, člověk se drží, ale najednou z ničehož nic ubývá —"

"Chodili jsme spolu za ženami, teď jsou tam všickni, jen já zůstal," sípal Vích.

"Ale sáhnout na sebe v těchhle letech —"

"Staré hodiny také se zmotají —"

Ve světničce narovnávali mrtvého Józu Dřínova, a po chvíli stará švadlena Filomena oblékala mu novou košili.

Manča sedíc u stolu, hlavu měla položenu na desce, opuchlé oči zavřeny, a ňadra i hruď sebou prudce škubaly....

V úterý večer Tonka Hovorkova přiběhla domů z továrny jako splašená.

"Víte li pak, co je nového?" křičela ještě na prahu, "Najgebauer dal výpověď a zejtra táhne do hor. 'Jak pak bych do toho baráku šel, když táta na věky udělal ostudu,' říká lidem. Inu, já jsem si vždycky myslila, že je to čistá duše! Chudák Manča, teď to má —"

* * *

Ačkoliv Dřínův Józa vlastní rukou na sebe sáhnul, pochovávali ho vedle nebožky ženy....

"I vždyť to udělal už z nerozumu, v neděli u mne byl, a viděl jsem, jak se mu tuhle hatí," ukazuje na čelo povídal pan farář, když Manča vyjednávala pohřeb.

Ta holka chodila jako stín a již ani neplakala.

Byl den jako na jaře. Slunce rozlévajíc celou houšť paprsků, hřálo.

Sníh pouštěl valem, střechy chalup i baráků byly již holé.

Když rakev, v níž zabedněn byl Józa Dřínů, položili na trámce nade hrobem! všecek kraj byl pln slunečního jasu.

Dřínů shrbený baráček na kopečku koupal se v plné záři, bílé stěny jeho byly jako křídové a ze střechy vystupovaly celé proudy modravé páry....

V TICHÉ CHALUPĚ.

I.

Mrzlo, jen praštělo, na vysokých, rozkleslých větvích starých topolů, které vroubí silnici, jež probíhá dlouhánská ves Javoří, visely šňůry jinovatky, mezi jejichž třpytnou bělí houpaly se tmavé lístky, jež při mrazu a bouřích ještě na větvích se udržely.

Kolem silnice jest náves a za ní po obou stranách baráky, půlstatky a chalupy, širými zahradami a palouky oddělené. Sněhu nebylo, ale huňatý mráz. Po silnici, jejíž četné hrbolce byly na kost stuhlé, jel žebřínový vůz tažený dvěma kravkami, červinkou a pálenkou. V zadu za vozem stoupala ještě jedna kráva, straka, pěkně červená a bílá; provaz, jenž obtáčel jí hrdlo, druhým koncem uvázán byl k poslední příčli pravé žebřiny. Na voze naložen byl nábytek; bylo ho hezky do vrchu, na němž ležely do kulata vycpané slamníky a dva uzly peřin, jejichž pruhovaná cíchy prohlížely z bílých prostěradel. Při podsední červince, opraf její drže v ruce, šel Toník Koutecký a vedle něho mladá jeho žena. U zadního kola, pravicí opíraje se o líšeň, cupal nevelký, hodně přihrblý pantatík do širokého modrého pláště o třech límcích všecek zakuklaný. Rozplasklou čepici, vroubenou kožešinou, měl naraženou od týla až k nosu a široké uši její pod bradou uvázány. Bylo mu viděti jenom ostrý nos, malá jasná očka, sešpičatělé rty, promodralé vráskité líce a kousek brady.

Pod pláštěm vyčuhovaly boty, dobře namazané, na horním okraji holínek červenou páskou koženou vroubené.

Zíral k zemi, jenom chvílemi mrkl vzhůru, je-li na voze vše v pořádku.

Kolem bylo ticho, před staveními nikde ani človíčka. Zmrázky chrupaly pod koly naloženého vozu, a krávy, hlavy majíce skloněny, stejnoměrně dupaly. Kolem tlam visela jim řídká mlha a plouživ se chumle par. Chvilkami pošvihly trochu oháňkami.

Pokračování.

Pozemkoví jednatelé. Slovo k vám.

Přejete si zvěděti, kde bude příští velký pozemkový "boom" a kde můžete nadělati bohatost peněz? Jestli ano, dopište si podepsanému upřímný a vážně laný "vše o tom."

J. V. MERRY, Asi't Gen'l Pass. Agt.

::Z ČESKÝCH VLASTÍ.::

Lekla se hada.—V Uher. Ostrohu nalezla Kateřina Chmelařová při obracení obilí na poli hada, jejž utloukla, jak se domnívala, a napíchnuvši jej na vidle, šla s ním domů. Po cestě však had ožil a smeknuv se s vidlí, plazil se po Chmelařové, která se toho tak lekla, že kleslá k zemi a zemřela. Rančna byla mrtvicí.

Osudná radost diurnisty.—Diurnista knihovního úřadu v Uher. Brodě, Josef Zapletal, jmenován byl dne 1. t. m. kancelářským přídušním, z čehož, třeba že nová tato funkce neznačila pro něho žádných egyptských hrnců, měl přece bezměrnou radost, a jak sám vypravoval, cítil se nejšťastnějším člověkem pod sluncem. Radost a štěstí jeho dosáhly nejvyššího stupně, když před radou zemského soudu složil služební slib a obdržel od něho dekret, že dostane o nějaký desetník denně více, ale dlouho netrvaly. Zapletal byl svým povýšením tak rozrušen, že za několik hodin, raněn mrtvicí, zemřel.

V přepadení sám zabit. — V obci Pičíně, nedaleko Příbrami, bavilo se dne 27. července večer v hostinci několik občanů rozhovorem. Mezi občany nalézal se též hajný Josef Řehka, metla to na různá individua. Ke klidně bavícím se občanům přisedlo jedno z těchto individuí, E. Peták, který znám byl v širém okolí jako rušitel pokoje a původce rvaček a počal urážeti hned ha,ného Řehku. Přítomní občané, hostinský i sám hajný v dobrotě napomínali ho, aby dal pokoj a nerušil klid, jenž v místnosti panoval, ale Peták z nenadání a beze vší příčiny popadl sklenici a vší silou ji roztřískl o hlavu Řehkovu a vrhl se na tohoto jako lítá saň, chtěje ho udolati. Řehka zapotácel se a byl krví celý zalit, ale jsa muž silné tělesné konstrukce, vymanil se z objetí násilníka a v pudu sebezachování — jest otcem osmi dítek — počal se též na život a na smrt bránit. V této obraně zasadil útočníkovi několik bodných ran, jimž tento podlehl. Docela mylné zprávy přinesly některé české i německé listy, jako by byl ve hře v karty někoho zabil, neboť Řehka vůbec v karty nehraje a nezabil schválně nikoho, nýbrž hájil svůj vlastní život. Hádku začal nebožtík, jak pravečno, úplně bez příčiny s občany, kteří se klidně bavili.

Pokus vraždy a sebevražda.—Ze Znojma se píše: Ve Vranově nedaleko naší obce způsobil velké rozechvění pokus vraždy, spáchaný na tamnějším mlynáři Schleichsingrovi. Týž přišel v sobotu, dne 2. t. m., pozdě večer domů a sotva že ulehl, ucítil, že jej někdo pozvolna chytá za krk. Okamžitě prohlédl a seznal, že jej jakýsi člověk chce zaškrtiti. Nastal zoufalý zápas mezi oběma muži, v němž silný mlynář zvítězil a neznámý rychle prchl. Byl však ještě téže noci vypátrán na půdě blízkého domu; když však četník chtěl jej zatknouti, vytáhl rychle revolver a před očima přítomných se zastřelil. V sebevražedníku poznán mlynářský pomocník J. Gabler, jenž býval zaměstnán u Schleichsingra a byl propuštěn, když vyšlo na jevo, že udržuje důvěrný poměr s chotí mlynářovou. Manželka mlynářova jej přimělа, aby se světa sprovodil mlynáře, který jim v lásce překážel. Byla ihned zatčena a k činu svému se úplně přiznala. S ní zároveň zatčena i jistá kartářka, která vlastně celý plán sosnovala.

Neštěstí na Labi. — Ve čtvrtek, dne 31. července, po 10. hodině večerní, utonuli pod jezem v Labi v Nymburce tři dospělí mladíci Josef Špaček, František Šanc a Josef Čapek. Jak se dodatečně sděluje, chtěli jmenovaní mladíci spolu s ostatními, Boehmem, oběma Husáky, Ehrlichem, Věchtem, rozveseleni jsouce hudbou v restaurantu, na lodi si zazpívati. Když odrazili od břehu, zvolal prý Čapek, jakoby tušil svůj osud: "už jedem do nebíčka!" V několika vteřinách podrazil spodní proud člun, pouze latí řízený, a na vlnách rozlehlo se příšerné volání o pomoc. Hostinský Ant. Procházka přetáhl bleskurychle s Jos. Řípou loďku svou nad jezem upevněnou pod jez a chvátal to noucím ku pomoci. Byl však s to pomoci už jenom dvěma, mezi nimi Ehrlichovi, jenž pracně doplul v čiré tmě na mělčinu a tam strnule stoje na kamenu, nechtěl sebou ani hnouti, až násilím vtažen byl do loďky. Čapek, Šanc a Špaček neobjevili se nad hladinou. Teprve v sobotu odpoledne vytažena byla z Labe pod vraty jezu mrtvola Šancova, na hlavě mnoho potlučená a později i mrtvola Špačkova. Poslední [illegible] smrtelném zápasu zachytil se Šance za nohu a stáhl jej do hlubiny. Leč nárazem loděk se stale, že tělo Špačkovo znova spadlo do hlubin.

Jedno dítko usmrceno a druhé zraněno. — Truchlivá a hluboký žal vzbuzující příhoda stala se v pondělí, dne 4. t. m., dopoledne nedaleko Kovár u Zákolan. V obci roznesla se zpráva o tom, že dvě dítky zámožného mlynáře octly se ve vážném nebezpečí a za nedlouho skutečnost byla mnohem smutnější než první zvěst. Jedno dítko mlynáře bylo neseno domů mrtvé a druhé utrpělo těžké, ba nebezpečné poranění. Jaká zdrcující to byla zpráva pro matku, která žalem omdlela, a nyní je těžkou nemocí upoutána na lůžko. Splašená dobytčata tuto pohromu zavinila. Kočí mlynáře p. Šmída jezdil na pole s povozem, do něhož bylo zapřaženo pár volů. Dne 4. srpna dopoledne na zpáteční cestě loudavé jindy spřežení pojednou se splašilo a střečkovalo po kostrbaté cestě k domovu. Neblahým řízením osudu dostali se splašeným volům do cesty dva synáčkové mlynáře p. Šmída a sice 8letý Otakar a 6letý Zdeněk. Chlapečkové nedovedli postřehnouti nebezpečí, v němž se octli a neuprchli v čas do ústraní. Pohroma, v podobě splašených volů, řítila se k nim s úžasnou rychlostí. Obě hošíci byli zděšenými zvířaty povaleni a již řítila se přes ně kola těžkého povozu. Mladšímu Zdeňkovi kola přejela hlavu a nebožák byl okamžitě mrtev. Staršímu jeho bratříčkovi kola rozdrtila levou nohu a mimo to utrpěl vážné vnitřní zranění. "Matinko, matinko!" volal usedavě, chtěl domů, ale na nohy se nemohl postavit. Odnesli je domů oba. Zraněnému poskytl první pomoci lékař dr. Jeřábek ze Zákolan, načež byl odvezen dráhou na vyšehradské nádraží a odtud v ambulančním voze záchranné stanice do všeobecné nemocnice. — V obci Kovárech truchlivý tento případ měl v zápětí značné vzrušení mezi obyvateli.

Hrozné krupobití na Bydžovsku. — Dne 31. července o půl 5. hod. odpolední postižena byla celá řada obcí okresu novobydžovského krupobitím, jakého ani mezi nejstaršími obyvateli není pamětníka. Z šedivého, hrozivého mračna počaly se sypati kroupy zvící holubího vejce, které v malé chvíli veškerou úrodu úplně zničily. Polní zvěř — zajíci, koroptve, ptactvo — špačci byli krupobitím tímto pobiti, takže nesčetné množství jich na zničených pozemcích bylo viděti. V mnohých obcích vytlučena okna, rozbity tašky, i břidlicové střechy a lidé i dobytek utrpěli četná zranění. Hrozné krupobití toto stihlo obce ve středu okresu od severozápadu směrem k východu a poškozených obcí jest ze 49 přes 20. Jsou to obce: Volanice, Kozojedy, Žlunice, Kozojídky, Zběř, Hrobičany, Veležice, Chotělice, Vys. Veselí, Nevrátice, St. Smrkovice, Ohnišťany Staré a Nové, Šaplava, Teresiedary, Loučná Hora, Starý Bydžov, Křičov, Lhota Smidarská, Smidary, Červeněves, Sloupno a Skřivany — mimo sousední obce částečně postižené. Úroda letošního roku byla nad jiná léta velmi slibnou, avšak dnes rolník v obcích těchto, po celou řadu let živelními pohromami stíhaný, hledí zoufale nejtrudnější budoucnosti vstříc. Příslušní činitelé: okresní výbor, pak starosta téhož, zemský poslanec p. Jindřich Doležal, zahájili již potřebné kroky, neboť dne 1. srpna sešli se c. k. okresním hejtmanem p. JUDrem. Ondřejem Volkarem v obcích způsobené škody tak, aby postiženému rolnictvu byla odepsána nejenom veškerá daň pozemková, nýbrž aby dostalo se mu i vydatné pomoci státní i zemské. — Z Velkých Kozojed. Děsná pohroma stihla naši obec. Dne 31. července po dusném dni, kolem 5. hod. odpol. počaly se kupiti od severu a severozápadu šedé mraky, nic dobrého nevěštící. Neustálé třaskání hromu vzbuzovalo v obyvatelstvu našem strach před pohromou, která se také bohužel o půl 6. dostavila. Šedá mračna chrlila po 10 minut spousty krup zvící holubích vajec. Střechy a okna proti severu ležící jsou rozbity, stromy a ovoce otlučeny, ptactvo, které hledalo v korunách stromů ochrany, pobito a pole — smutno se dívat a těžko o tom mluvit! Pohroma letošní je tím citelnější a bolestnější, ježto u nás, jako v celém kraji, byla úroda znamenitá, jaká jenom může býti úroda, která slibovala, že z velké části vynahradí dvě předchozí léta, kdy jsme byli stiženi suchem a hrabošmi. A tato krásná úroda byla nám zničena zrovna, kdy jsme ji chtěli jakožto výsledek celoroční úmorné práce vzíti domů. Škoda je ohromná; náhrada země neb státu

Nečekejte.

Využitkujte zkušenosti Omažanů než bude pozdě.

Když záda bolet počnou,
Nečekejte, až bolesti stanou se chronickými,
Až vážná nemocledvin se vyvine,
Až močové obtíže zničí váš odpočinek noční.
Využitkujte zkušenosti Omažanů.

Pan Thos. F. Norton, č. 2714 25. ul., kontraktor praví: "Po tři léta zkoušela moje žena nejen nemocí ledvin, ale i jinými nemocemi. Léčila se různým způsobem, avšak bolesti v zádech a jiné příznaky buď sesláblých aneb přepracovaných ledvin neustávaly. Jedna krabička Doan's Kidney Pills koupena v Kuhn & Co. lékárně, roh 15. a Douglas ul., prospěla jí tou měrou, že koupil jsem dvě další. Léčba tato velice jí pomohla.

Na prodej u všech obchodníků. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp. Státy.

Pamatujte jméno, Doan's a nebeřte jiných.

Naše nízké ceny,

za které prodáváme zaručené zboží hodinářské a zlatnické, získávají nám každý rok nová odběratelstva mezi odkupujícími ve Sp. Státech.

Pakli potřebujete **zlaté neb stříbrné hodinky, řetízek, prsten atd.** pište si pro náš český ceník a přesvědčíte se, že kupováním u nás ušetříte 15 až 40 procent.

W. J. Wiša & Syn,
381 West 18th St., Chicago, Ill.

TĚLO

lidské musí přijatou potravu náležitě stráviti, má-li býti zdrávo. K řádnému strávení potravy nejlépe pomůže

Severova
ZALUDEČNÍ HOŘKÁ,

lék příjemné chuti a výborného účinku na vzbuzení tělesné síly, chuti k jídlu, svěžesti těla i mysli. Zabraňuje vznik nemocí, činí slabé silnými, skleslé statečnými, vlévá nový život v tělo.

50 ctů. a $1.00.

W. F. SEVERA,
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Nejpohodlnější česká síň

V SO. OMAZE

vlastní **FR. LAITNER**

na 20. a Q ulici.

V pohodlné síňové jest vždy výborný ležák na čepu, výběr těch nejlepších domácích, výtečných likérů a pravých nefalšovaných vín.

Prostranná, útulná místnost spolková zamlouvá se sama a ct. spolky české nenaleznou v So. Omaze lepší, pohodlnější a levnější. Též i síň taneční nemá v So. Omaze rovné a protož ct. spolky české učiní dobře, když před pořádáním zábavy jakékoliv přepadají se u majitele na podmínky. Přízni krajanů poroučí se

34 FRANK LAITNER.

C. H. Brewer & Co.,

pohrobníci a půjčovatelé koní

420-425 sev. 25. ul., So. Omaha, Neb.
t-f Telefon číslo 30.

—NEJVĚTŠÍ—

MASNÝ KRÁM

na G. a Pierce ulici,
má krajan náš

FR. KUNCL

Největší český řeznický závod na East straně.

Velké zásoby masa všeho druhu, uzenek salámů, šunek a vše co do oboru vurtcajků sáhá. — Kupujte zde levněji a maso lepší jak u někoho jiného.

Moderně

s těmi nejlepšími stroji opatřenou strojnickou dílnu vlastní pravičtí zámečníci a strojníci krajané pp.

Knoll & Bláha

v č. 318 jižní 13. ul.,

kteří mimo správek (jako bicyklů) a vůbec všeho, co do oboru jich spadá—jsou připraveni krajanům vždy posloužiti. Zvláště potřebujete-li plachtovou stínidla, neb železné pruty na ohrazení vašeho majetku, neb latě na blátitov, budete zajisté úplně spokojeni, když práci svou svědomitého zručným řemeslníkem. Telephon 1380.

Škola v níž běřou zájem vynikající obchodníci.

1. září Boylesova Kolej

..... zahájí své.....

podzimní období jak denní tak i večerní.

Návštěvníci.

Čím více našich přátelů a obecenstva shlédne naší práci, tím více oceníme a budou míti ve vážnosti tuto kolej. Příležitost jest poskytnuta každému hotlivci, aby osobně prozkoumal výtečné výhody, o něž jsme se postarali a povšimli si vysokého stupně vyučování, jakož i horlivosti, s jakou si je žáci osvojují.

Prozíraví žáci.

Prozíravým studentům učiníjem přání, aby se posadili v různých odborech, kteří mohou nasloužiti vyučování a míti posor na methody používané při našem cvičení obchodním neb těsnopisseckém. Žádáme snažně návštěvníky, aby věnovali tomuto zkoumání tolik času, kolik si přejou.

Obchodníci.

Tato škola byla obzvláště obdařena četnými návštěvami předních obchodníků omažských. Vážíme si těchto návštěv, pánové, a snažně si přejeme, abyste v nich pokračovali. Vaše přítomnost jest pobídkou pro naše žáky a povzbuzením pro nás. Činíme vaše náhledy. Tito mladí lidé jsou vzdělání, aby se stali vašimi pomocníky a my budeme pokračovati za vašeho vedení ve cvičení jich v praktických povinnostech životních.

Večerní škola.

Mladým lidem, kteří jsou zaměstnáni během dne, naše večerní škola poskytuje příležitost, aby si zabezpečili důkladného obchodního vzdělání, jakéno by nabyli návštěvou denní školy. Ve večerní škole bude se vyučovati, počínaje 1. zářím, v pondělí, ve středu a v pátek večer. Vyučuje se týmž vědám, titíž učitelé jsou zaměstnáni a každá pomůcka k důkladné a praktické práci jest poskytnuta, jakéž se těší žáci denní.

Těsnopisecké soustavy.

Jest několik dobrých soustav těsnopiseckých, avšak nejdůležitější věcí jest, aby zajištěn byl dobrý učitel. "Jest to učitelská síla a učitelská schopnost, jež tvoří školu", a tyto jsme si opatřili bez ohledu na péči a vydání. Vyučujeme Greggově, Grahamově, Pitmanově soustavě těsnopisecké a timatovému strojepisectví. Požádejte čtyřstránkový illustrovaný katalog.

BOYLES COLLEGE, New York Life Bldg.

Nazpět do starého domova.

Jedno jízdné více $2.00 za okružní cestu do mnohých míst v Ohiu a Indianě.

2., 9., 16. a 23. září.

Lístky platné na dobu 30 dní.

Lístky prodávány přes Chicago, Peorii, neb St. Louis.

Úřadovna: 1502 Farnam. Tel. 250.
Nádraží: 10. a Mason. Tel. 128.

..TISKÁRNA..
Pokroku Západu

Předplatné
..$1.00..
na rok.

vyhotoruje veškeré
..Tiskové práce
rychle, vkusně a levně.

Pracím pro ctěné spolky věnuje se zvláštní pozornost.

Pokrok Západu, 1309-1311 Howard ulice, OMAHA, NEB.

Předplatné $1.00 na rok. Do Evropy $1.50.

UNION PACIFIC — THE OVERLAND ROUTE — WORLD'S PICTORIAL LINE.

Velmi nízké ceny každý den.

Každého dne v měsících září a říjnu 1902 Union Pacific bude prodávati osadníkům lístky na jednu cestu za tyto ceny:

MISSOURI RIVER DO

Ogden a Salt Lake	$20.00
Butte a Heleny	20.00
Spokane	22.00
Portland a Ashland	25.00
Tacoma a Seattle	25.00
San Francisco	25.00
Los Angeles a San Diego	25.00

Souhlasně nízké ceny z míst, nalezajících se mezi městy výše uvedenými.

Městská úřadovna 1324 Farnam ul. Telefon 316.

Nádraží na 10. a Marcy ul. Tel. 629.